

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/223/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713217757
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8713217757.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobkyne L. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., U., zastúpená JUDr. Róbertom Faturou, advokátom so sídlom Centrum 18/23, Považská Bystrica, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 21C 263/2013-54 zo dňa 21.10.2014 a proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 21C 263/2013-65 zo dňa 26.3.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa okrem výroku o čiastočnom zastavení konania a výroku o vylúčení nároku na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia na samostatné konanie.

Odmieťa odvolanie žalovaného proti výroku o čiastočnom zastavení konania a proti výroku o vylúčení nároku na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia na samostatné konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni k rukám JUDr. Róberta Faturu, advokáta, trovy odvolacieho konania vo forme trov právneho zastúpenia vo výške 87,50 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Potvrdzuje uznesenie Okresného súdu Poprad č.k. 21C 263/2013-65 zo dňa 26. marca 2015.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom č.k. 21C 263/2013-54 prvostupňový súd určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.4.2008 a zmluva o revolvingovom úvere č. XX XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.9.2008 uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom

- v bode 5, 6 Zmlúv v časti, kde je uvedená ročná úroková sadzba úveru a priemerná ročná percentuálna miera nákladov za úver je neplatná,

- v bode 7 Zmlúv, kde je uvedené, že Dohodu o zrážkach zo mzdy podpisom žiadosti/zmluvy uzatvára dlžník, v súlade s § 551 Občianskeho zákonníka a na základe predloženia tejto Dohody je zamestnávateľ dlžníka, povinný vykonávať v prospech veriteľa mesačné zrážky zo mzdy dlžníka, minimálne vo výške mesačnej splátky uvedenej v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere, vždy v riadnom výplatnom termíne na účet veriteľa č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, pod variabilným symbolom. Strany dohody sa dohodli, že zrážky zo mzdy budú vykonávané zamestnávateľom až do doby, kým veriteľ zamestnávateľovi písomne oznámi, že všetky jeho pohľadávky, vzniknuté na základe alebo v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere, sú splatené. Dlžník výslovne a neodvolateľne súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený túto dohodu predložiť zamestnávateľovi/platcovi mzdy dlžníka, spoludlžníka 1, spoludlžníka 2 kedykoľvek, v platnosti tejto zmluvy revolvingovom úvere je neplatná,

- v článku 14 Všeobecných obchodných podmienok, kde v prípade omeškania dlžníka so splnením akéhokoľvek peňažného záväzku o RÚ upravené, že veriteľ je oprávnený požadovať zmluvnú pokutu

vo výške 0,2 % z výšky splátky za každý deň omeškania, kde v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti o viac ako: a) 15 dní po termíne splatnosti je veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v článku 14, ods. 14.1 tejto Zmluvy o RÚ úhradu zmluvnej pokuty vo výške 5 % z výšky dlžnej splátky, a ďalej b) 30 dní po termíne splatnosti je veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v článku 14, ods. 14.1 a 14.2 písm. a) tejto Zmluvy o RÚ úhradu zmluvnej pokuty vo výške 10 % z výšky dlžnej splátky, kde v prípade akéhokoľvek porušenia tejto Zmluvy o RÚ špecifikovaného v článku 13, ods. 13.1 je veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v ods. 14.1 a 14.2 úhradu zmluvnej pokuty vo výške 50 % z nominálnej výšky úveru, kde zmluvná pokuta podľa článku 14, ods. 14.1, 14.2 a 14.3 tejto Zmluvy o RÚ je splatná od 10 dní odo dňa vystavenia penalizačnej faktúry na úhradu zmluvnej pokuty, pokiaľ nebude na základe písomnej dohody zmluvných strán dohodnutá iná lehota na zaplatenie, kde akékoľvek dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v tejto Zmluvy o RÚ a zaplatenie akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tejto Zmluvy o RÚ nemá vplyv na právo poškodenej strany požadovať náhradu škody vzniknutej porušením povinnosti, pre ktorú bola pokuta dojednaná, alebo iným porušením tejto Zmluvy o RÚ, a to v plnej výške, je neplatná, - v článku 6 Všeobecných obchodných podmienok - kde žalobkyňa svojim podpisom na Zmluve o RÚ potvrdzuje, že v deň podpisu tejto zmluvy vystavila a odovzdala veriteľovi vlastnú blankozmenku, v ktorej texte nie sú uvedené údaje: suma zmenky, údaj splatnosti zmenky. Zmenka je vystavená na rad veriteľa. V prípade, že sa odporkyňa, ako dlžník dostane do omeškania s platením akéhokoľvek peňažného záväzku podľa Zmluvy o RÚ, je veriteľ oprávnený vyplniť na blankozmenke chýbajúce údaje, tak ako je to dohodnuté v ods. 6.3. tohto článku a domáhať sa z takto vystavenej blankozmenky uspokojenia svojich pohľadávok, je neplatná.

Prvostupňový súd zastavil konanie v článku 15 Všeobecných obchodných podmienok k Zmluvám o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX a jeho určenia za absolútne neplatné.

Žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť trovy konania žalobkyni a to trovy právneho zastúpenia právneho zástupcovi v sume 319,60 eur, na účet právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vylúčil nárok žalobkyne na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.000,- eur žalovaným.

Prvostupňový súd tak rozhodol o žalobe žalobkyne, ktorá sa domáhala ochrany svojich práv v súvislosti s uzatvorením dvoch spotrebiteľských zmlúv, kde presne označené časti zmlúv považovala za absolútne neplatné.

Prvostupňový súd zistil, že žalobkyňa a žalovaný dňa 23.4.2008 uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol schválený revolvingový úver s tým, že žalobkyni bol poskytnutý úver 40.000 Sk s dobou splácania úveru 48 mesiacov, s výškou mesačnej splátky 2.253 Sk. Zmluvná odmena bola dohodnutá vo výške 68.144 Sk. Nominálna hodnota úveru bola vo výške 108.144 Sk. Predpokladaná RPMN bola v predmetnej zmluve dohodnutá na 82,06% a ročná úroková sadzba vo výške 82,06 %. Súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky.

Dňa 24.9.2008 účastníci konania uzavreli druhú zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru žalobkyni vo výške 50.000 Sk. V zmysle zmluvy č. XXXXXXXXXXXX poskytol žalovaný žalobkyni sumu 50.000 Sk s dobou splácania úveru 48 mesiacov a výškou mesačnej splátky 2.816 Sk. Zmluvná odmena bola dohodnutá vo výške 85.168 Sk. Nominálna hodnota úveru v zmluve uvedená nebola. Predpokladaná RPMN bola v predmetnej zmluve dohodnutá na 82,05 % a ročná úroková sadzba vo výške 82,05 %. Žalobkyňa je zamestnancom Nemocnice Poprad s tým, že sú jej vykonávané zrážky zo mzdy od roku 2009 v nezákonnej výške.

Prvostupňový súd vec posúdil jednak podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 39 Občianskeho zákonníka. Vychádzal z ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, ďalej z ust. § 53 ods. 1, 4, 5 Občianskeho zákonníka, z ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 551 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka. Aplikoval aj ust. § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z procesných predpisov aplikoval ust. § 96 ods. 1 O.s.p., § 112 ods. 2, § 120 ods. 1 a § 132 a § 153 ods. 1 O.s.p. Skonštatoval, že zmluvy, ktoré boli uzatvorené medzi účastníkmi konania sú štandardné, alebo formulárové zmluvy a majú spotrebiteľský charakter. Ich súčasťou je dohoda o zrážkach zo mzdy,

ktorú bol povinný spotrebiteľ podpísať. Spotrebiteľ na základe tejto dohody je nútený kedykoľvek počas splatnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly nárokov uplatnených veriteľom na základe neprijateľných klauzúl, resp. bez možnosti spotrebiteľa zamedziť ich vykonávanie v rozsahu uplatnenom z neprijateľných zmluvných podmienok.

Ďalej v obidvoch úveroch bola ročná úroková sadzba vo výške 82,06 % a 82,05 %, pričom samotná výška ročnej úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru v danom roku 2008 v mesiaci apríl pri poskytovaní spotrebiteľského úveru od 1 - 5 rokov bola 15,99 %, nad 15 rokov 13,95 % a RPMN predstavovala 14,74 % a v mesiaci september pri poskytovaní spotrebiteľského úveru od 1 - 5 rokov bola 14,85 %, nad 5 rokov 14,22 % a RPMN 15,04 %. Teda úroky žalovaného niekoľkonásobne prevyšujú priemernú úrokovú sadzbu za spotrebné úvery poskytované bankami v čase uzatvorenia zmlúv, a preto tieto súd považoval za dohody v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Neprimeraná výška je väčšinou v spoločnosti neuznávaná a ohodnotená ako odporujúca dobrým mravom, preto podľa § 39 OZ je úverová zmluva v časti úrokov neplatná. Poukázal aj na už existujúcu prax pri rozhodovaní súdov rovnakým spôsobom. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je úkon absolútne neplatný.

Prvostupňový súd po skúmaní dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, čo je tiež aj v rozpore s § 53 Občianskeho zákonníka. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, tento nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Preto aj v tejto časti ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Ďalej prvostupňový súd poukázal na existujúcu rozhodcovskú doložku a skonštatoval, že dojednania v spotrebiteľskej zmluve je možné pripustiť za predpokladu, že podmienky ustanovenia rozhodcu a dohodnuté podmienky procesného charakteru účastníkov garantujú spravodlivé a rovné zaobchádzanie, čo vo vzťahu k spotrebiteľ - podnikateľ znamená zvýšenú ochranu slabšej strany, teda spotrebiteľa. Vychádzajúc z obsahu úverových zmlúv prvostupňový súd zistil, že v úverových zmluvách sú uvedené neprijateľné podmienky, ktoré žalobkyňa nemohla ovplyvniť a preto vykazujú znaky hrubej netransparentnosti, nevyváženosti práv a povinností v neprospech spotrebiteľa podľa čl. 3, 6 Smernice aj s poukazom na existujúcu súdnu prax odvolacieho súdu.

Preto súd je povinný prihliadať na tieto neprijateľné zmluvné podmienky a aplikujúc ust. § 153 ods. 3, 4 O.s.p. tieto podmienky vyhlásil za neplatné.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bola úspešná žalobkyňa, ktorej súd priznal trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s uplatnením jej nárokov, ktoré pozostávajú z úkonov právnej služby spolu vo výške 319,60 eur. Tieto trovy súd priznal k rukám právneho zástupcu žalobkyne podľa § 149 ods. 1 O.s.p. Nárok žalobkyne na finančné zadosťučinenie vo výške 1.000 eur vylúčil na samostatné konanie vzhľadom na to, že si to vyžaduje rozsiahlejšie dokazovanie.

Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podala odvolanie žalovaná. Namietala rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a ďalej podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. Žiadala, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že návrh v celom rozsahu zamietne a zaviazže žalobcu na náhradu trov konania vo forme trov právneho zastúpenia žalovaného, ktoré trovy presne vyčíslila.

K odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá žiadala rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť. Poukázala na chýbajúce skutočnosti uvedené v odvolaní žalovanej, v čom vidí rozhodnutie alebo postup súdu prvého stupňa za nesprávny. Uplatnila si náhradu trov konania, ktoré vyčíslila.

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Žalovaná v napadnutom odvolaní namietala, že rozhodnutie súdu prvého stupňa napáda z dôvodu uvedenom v ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. Podľa citovaného zákonného ustanovenia je možné odvolanie odôvodniť tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1 O.s.p. Vady uvedené v ust. § 221 ods. 1 O.s.p. žalovaná však bližšie neoznačila. Odvolací súd sa zaoberal jednotlivými dôvodmi vyplývajúcimi z ust. § 221 ods. 1 O.s.p., pre ktoré je možné rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a dospel k záveru, že prvostupňový súd sa nedopustil žiadnej z vymenovaných väd konania, pretože z obsahu spisového materiálu nevyšli tieto vady najavo a navyš, samotná žalovaná nepreukázala existenciu niektorej z vytykaných väd vymenovaných v ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 O.s.p.

Špeciálne sa odvolací súd bližšie zaoberal vadou, ktorú namietala žalovaná, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Dôvodom na zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa je súčasné splnenie obidvoch zákonom predpokladaných podmienok, a to, že vec bola nesprávne právne posúdená, čo spočíva v tom, že súd prvého stupňa nepoužil správnu právnu normu. Druhou podmienkou je nedostatočne zistenie skutkového stavu.

Pod nepoužitím správnej právnej normy treba rozumieť situáciu, keď súd aplikoval na daný právny vzťah úplne inú právnu normu ako mal, keď na daný právny vzťah aplikoval správnu právnu normu, no súčasne aplikoval nesprávne ešte aj ďalšiu právnu normu, a aj situáciu, kedy na daný právny stav aplikoval síce správnu právnu normu, ale okrem nej mal aplikovať ešte aj ďalšiu, ale tú už neaplikoval.

Pri nedostatočne zistenom skutkovom stave dochádza k tomu, že súd prvého stupňa nevykonal navrhnuté dôkazy, ktoré bolo potrebné vykonať na zistenie rozhodujúcich skutočností a môže sa stať, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie nové skutočnosti alebo iné dôkazné prostriedky, ktoré doteraz neboli uplatnené. Pod tento prípad však nie je možné subsumovať nedostatočné zistenie skutkového stavu iba v dôsledku nedostatočnej aktivity účastníka konania a ani to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Odvolací súd po tom, čom vyhodnotil tento špeciálne namietaný dôvod pre zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa dospel k záveru, že nie sú dané podmienky pre jeho aplikáciu a nie je preukázaná okolnosť odôvodňujúca postup podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. Preto tieto odvolacie námietky považoval odvolací súd za nedôvodné.

Pokiaľ žalovaná namietala, že odvolacím dôvodom v danom prípade je ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., v takom prípade odôvodňovala svoje odvolanie ustanovením, podľa ktorého odvolanie je možné odôvodniť len tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ďalej že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd v tejto súvislosti sa opäť dáva do pozornosti, že žalovaná existenciu týchto odvolacích dôvodov žiadnym spôsobom nepreukázala a ani len neoznačila bližšie vznik a existenciu tohto odvolacieho dôvodu v priebehu prvostupňového konania. Odvolací súd sám pri svojej prieskumnej činnosti dôvody nezistil a preto aj túto odvolaciu námietku už aj s poukazom na prvú odvolaciu námietku považoval za nedôvodnú. Preto odvolaniu žalovanej vo vzťahu k výroku o určení, že zmluvy o revolvingovom úvere sú v presne označených bodoch neplatné potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Predmetom odvolacieho prieskumu nebol výrok o zastavení konania a o vylúčení nároku na samostatné konanie. Vo vzťahu k zastaveniu konania odvolací súd odvolanie žalovanej odmietol, pretože žalovaná nie je podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p. osobou oprávnenou na podanie odvolania proti tomuto výroku, pretože týmto výrokom nedošlo k zásahu do jej práv a jej právne postavenie vo vzťahu k zastaveniu konania sa nemení k horšiemu.

Obdobne aplikujúc ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol odvolanie aj proti nároku, ktorým prvostupňový súd vylúčil čiastočne nárok na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia vo

výške 1.000 eur na samostatné konanie, pretože proti tomuto výroku, ktorý má charakter uznesenia, nie je prípustný opravný prostriedok.

Odvolačný súd sa ďalej zaoberal odvolaním žalovanej proti uzneseniu o uložení poplatkovej povinnosti. Uznesením č.k. 21C 263/2013-65 zo dňa 26.3.2015 prvostupňový súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 99,50 eur na účet Okresného súdu Poprad v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Aplikoval pritom ust. § 2 ods. 2 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb. a ďalej ust. § 4 ods. 2 písm. za, § 5 ods. 1 písm. a/ a položku 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov, keď súdny poplatok z návrhu na začatie konania pre ex lege oslobodenie nie je povinná platiť navrhovateľka, resp. žalobkyňa a táto poplatková povinnosť prechádza na žalovaného.

Žalovaná namietala rozhodnutie súdu prvého stupňa, pričom žiadala, aby odvolanie bolo považované za dôvodné a aby uznesenie bolo zrušené s tým, že prvostupňový súd uložením poplatkovej povinnosti už určil povinnosť zaplatiť trovy konania, čo je predčasné a nevychádzal zo skutkového stavu, ktorý je objektívne založený.

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vydala vyššia súdna úradníčka. Z obsahu spisu vyplýva, že zákonná sudkyňa nemienila odvolaniu vyhovieť a nariadila vec predložiť odvolaciemu súdu (§ 374 ods. 4 O.s.p.).

Odvolačný súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu sa stotožňuje so správnymi závermi rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý ako orgán oprávnený na vyrubenie súdneho poplatku v zmysle zák. č. 71/1992 Zb. je jediný kompetentný oprávnený vyrubovať súdne poplatky za konanie, resp. z návrhu na začatie konania. Prvostupňový súd presne označil, že ide o poplatok, ktorý pôvodne svedčila žalobkyňa bola zo zákona oslobodená od platenia súdnych poplatkov ako spotrebiteľka. Zo zákona táto poplatková povinnosť prechádza na žalovaného. Úhrada súdneho poplatku nie je rozhodnutie o trovách konania. Súdny poplatok podľa § 137 O.s.p. je súčasťou trov konania, ktoré účastník konania si v konaní o veci samej ako hotové výdavky, resp. ako zaplatené súdne poplatky v súvislosti s vedením sporu môžu uplatňovať ako svoje trovy, ktoré mu vznikli. Preto v prípade, pokiaľ žalovaný bude v konaní úspešným účastníkom konania, má právo žiadať úhradu týchto trov konania. V prípade, pokiaľ žalovaný nebude úspešným účastníkom konania, tieto trovy bude musieť znášať z vlastného. Uloženie poplatkovej povinnosti však nie je rozhodovanie o trovách konania v závislosti od výsledku sporu. Je to samostatné konanie, ktoré je nezávislé od rozhodovania o trovách konania.

Preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako správne potvrdil.

V konaní bola žalobkyňa úspešná účastníčka konania, ktorá si uplatnila trovy odvolacieho konania, ktoré presne vyčíslila. Odvolačný súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. priznal úspešnej žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby a to vyjadrenie k odvolaniu vo výške 87,50 eur (64,53 eur + 8,39 eur paušál + 20 % DPH).

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. súd uložil povinnosť žalovanej uhradiť tieto trovy k rukám právneho zástupcu žalobkyne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.